

30. Juillet 1561.

Cum Ogerus dictus e Monos de Barro
 super e Albam fampusor proposuisset quod
 dilectus et fidelis Petrus De Cilania
 miles Consiliarium noster una cum dilecto et
 fideli e Magistro Joanne Detentia leuca et
 Clerico Consiliario nostro in Balliuo
 Senonensi et in praepositura Debarro et
 ressorto reformationem patris per litteras
 Domini et Genitorum nostri deputata manu
 in persona et bona ipsius ogerii apponi
 fecerat in debite et iniuste requirens dictum

du vol. 2. fol. 4. fol. 392.

militem condemnari et compelli ad reddendum
et restituendum realiter et de facto dicta
bona et manum in persona sua et bonis
appositam annoveri ad plenum, ipsum que
militem in centum libris parisiensibus pro
damnis ipsius et in ducentis libris pro
injuriis condemnari taxatione Curie procedente
dicto milite in contrario dicente et proponente
ad finem quod diceretur quod ea fecerat
in hac parte fecerat ipse virtute et
necessitate officii pro bono justitie et
Procuretores nobis persequente et absque
corruptione qualicumque quodque super
Iria dictus ogerus non esset admittendus
et quod idem miles non poneretur in
processu, quodque procurator noster acciperet
in se omnia lites, et quod dictus ogerus
puniatur in persona et bonis secundum
quod casus requirebat et prout curia
nobis videretur et in factum in quo diceretur
quod esset admittendus et quod in processu

proventur, et quod procurator noster causam
 hujus modi in se non arumeret quod
 absolueretur ab impetitione predicta, et
 quod dictus ogerus sibi in suis condempnatis
 expensis earum taxatione dicta Curia
 reservata dicens quod dictus ogerus qui
 erat Campson publicus qui erat a Joanne
 fabii commorante apud monasterii villam
 paupere curati et homine iudici statua
 circiter quadraginta sex pecias argenti que
 fuerant de sacricibus qui furati fuerant in
 Ecclesia de monasterii villa propretio quatuor
 librarum vel circiter que quidem petia
 argenti reperta fuerant sub terra, nec
 eas detulerat iustitia sicut debuisset
 Thesaurum repertam, etiam que talia
 prohibita ad vendendum et fuerant
 recelata, dicto ogerio dicente ad finem quod
 adea que dicebat dictus miles nosse esse
 admittendum, et quod poneretur super hoc
 et remaneret in processu, et quod procurator

uoluerit omnia hujusmodi litem hujusmodi in se
non amitteret nec teneretur facere dicta
ogeria propter hoc. Eundem qualemcumque
et quod dicta pecunia argenti ad dicto joanne
fabri palam emerat conuicta et Rectore
et matricularia dictae Ecclesiae et alia
prohibita uiria plures alia, quod Conclusiones
sibi fierem proponendo, dicto uilite pluribus
rationibus replicante; Tandem auditis
dicta partibus in his que dicere et
proponere uoluerunt eorum rationibus
per modum memoriae dictae Curiae nostrae
traditis una cum certis litteris per quas
dicebat dicta uiliter de confessione dicti
ogerii apparere uisum que rationibus
praedictis et litteris et consideratione qua
Curiam nostram mouere poterant et
debebam, attenta longa carcerum detentione
quam dictus ogerius propter hoc sustinuit,
dicta Curia nostra per arrestum ipsius
dictum ogerum a facto praedicto liberauit.

manuum que in prædictis bonis per dictum
militem appositas dicta Curia levavit. Dicta
bona deliberando eadem absoluit per dictum
militem a damnis et injuriis per dictum
operum contra ipsam petita, et compensavit
expensis hinc inde petita, et ex causa
denultima die julii. f.